

Hamlet og Helvede: Knaldroman i selskab med klassikerne

Publiceret 20/08/2021 i [Kultur/Bøger](#) af [Steen Blendstrup](#)

Print

KRIMI // ANMELDELSE – Der er ikke så meget andet at sige: *Hamlet og Helvede* er en vaskeægte knaldroman. Der er fart over feltet, mord på stribe, fåmælte politifolk, et politisk-kriminelt netværk, en megaloman bagmand med en bizar forkærlighed for sadistisk leg med andre. Den kan sluges på en dag i hængekøjen (mens det endnu er sæson).

Du er i sommerhus. Lånet eller lejet. Det regner. Dit blik falder på bogreolen, hvor ejeren eller tidligere gæster har efterladt en håndfuld bøger. Og du håber inderligt, at det ikke er *Stormfulde højder* eller andre murstensromaner, som du aldrig vil nå at få læst færdig, inden ferien er forbi.

Hvad du håber at finde, er en kriminalroman, der er læst på en eller to dage. Her vil *Hamlet og Helvede* ikke være et dårligt bud.

Handlingen udspiller sig over en uge. Fra et lig af en ung, sort mand findes i Helsingørs havn til det hele kulminerer forskellige steder i Europa. Og hele tiden med

kriminalassistent Banjit Thomsen i centrum sammen med kollegerne Carl Frederiksen, Kasper Severinsen og den halvt pensionerede Victor Pedersen – kendt som VPK.

Banjit og teamet følger med fra Jan Eriksens to tidligere kriminalromaner, men det er ikke nødvendigt at kende dem på forhånd. De bliver hurtigt og kort præsenteret. Der bruges ikke forfærdelig lang tid på familietraumer og psykologisering. Vi skal have fanget morderen.

At være eller ikke at være på sporet

Det handler med andre ord om at følge sporet, mens det er varmt. Det indebærer, at vi som læsere sluger en kamel eller to. Vi får kun få af den slags oplysninger, som pludselig 100 sider senere viser sig at forklare, hvorfor vores helte kan noget eller ved noget.

DER ER DANSK EFTERÅRSSTEMNING I “HAMLET OG HELVEDE” – OG EN SERIEMORDER ER PÅ SPIL. FOTO: FORLAGET

Vi må bare acceptere, at den unge praktikant straks spotter, at en rusten kæde ikke er rusten, men ”sminket” med farve for at se rusten ud, fordi hendes mor er konservator og hun har en nærmest OCD-agtig genkendelsesevne af farvenuancer.

Det er egentlig ret sjovt. Teknisk set er det ”suspense of disbelief” – ligesom vi i film accepterer, at vores helt på flugt bare *altid* er bedre til at køre bil end forfølgerne – inkl. politiet, hvis biler har det med at støde spektakulært sammen.

Selv om *Hamlet og Helvede* legitimerer, at den franske politimand klarer forfølgelsen af en af hovedskurkene på de små veje mellem vinmarkerne, fordi han er lokalkendt. Jo, som regel er der styr på detaljerne. Nok til at vi sluger handlingen.

Det skamferede lig

Det går i øvrigt ud på, at liget i havnen er frygteligt skamferet. Det er en kvindelig, der på mystisk vis dukker op for foden af Holger Danske statuen også ... og en baby, der endnu er i live, da den bliver fundet. Det er grotesk – og det er så at sige den røde linje for Banjit og hendes kolleger. Det svineri får højeste prioritet.

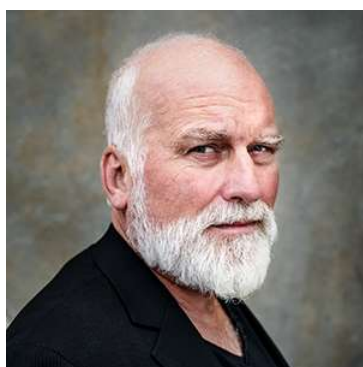
Plottet vikler sig ind i flygtningekrisen, islamistisk terror i Sahel, Alt Right bevægelsen i alle dens afskygninger og så selvfølgelig et perverst rigmandsnetværk, der har trådt over hele verden.

Forfatteren vil først og fremmest underholde. Men det forhindrer ham ikke i at komme med meget præcise observationer om verdens tilstand. Nok mest solidarisk med Banjits kyniske politiøje. Der sker så meget lort, at man bare må finde de værste forbrydere. Det er ikke særlig ideologisk.

De gode viljer

Der er også en masse mennesker med hjertet på rette sted. Men som *Hamlet og Helvede* flere gange afslører, så har det gode det svært. Det er svært at opretholde lov og orden i en selvstyrende ungdomsklub, der hælder mod det anarkistiske – og så vinder banderne let indpas.

Eller i det store billede, hvor vi nok kan hjælpe den enkelte flygtning, men hvor vi ikke løser problemerne i hjemlandet. Ja, hvis vi da ikke ligefrem forværrer dem, fordi de flygtende potentielt var dem, der kunne skabe forandring, især med lidt hjælp fra os i det trygge Vesten.

JAN ERIKSEN FÅR OGSÅ LAGT NOGLE BETRAGTNINGER OM VERDENS ONDSKAB IND I “HAMLET OG HELVEDE”

Vi har ressourcerne til at smide en korrump diktator på porten i et hvilket som helst tredjeverdensland, men ikke magten til at bestemme, hvad der siden sker.

Men *den* hvepserede stikker *Hamlet og Helvede* ikke hånden i.

Profetier i bakspejlet

Til gengæld kan den, fordi handlingen udspiller sig i 2016, tillade sig at være profetisk, hvad angår Alt Right-bevægelsens indflydelse f.eks. på det amerikanske præsidentvalg ... og andre begivenheder, vi husker fra nyhederne.

Hamlet og Helvede forsøger ikke at lege *Nordic noir* og svælger heller ikke i hovedpersonernes privatliv og kærlighedskvababbelser og ligestillingsproblemer som femikrimien. Måske er den tværtimod en smule for optimistisk i sit billede af, hvor let en kvindelig kriminalassistent af blandet etnisk oprindelse som Banjit glider ind i gruppen af ældre, erfarne danske mænd.

Der udveksles spydigheder og drilles, men der er ingen sexismen. Der er snarere en vis respekt for Banjits uddannelsesniveau. Som hun dog hurtigt piller ned igen: hun er bare god til at google.

Men når hun over for en engelsk kollega undskylder på vegne af Harald Blåtand, er hun på galt spor. Det var hans søn, Svend, der erobrede England. Selv havde Harald for travlt med den tyske kejser. Det kunne Banjit også have googlet.

Stormfulde højder – alligevel

Det sjove er, at der sagtens kan være andre unøjagtigheder. Men hvem har tid til at google den slags, når det går over stok og sten.

Hvad har Hamlet så med den affære at gøre? Det hele starter selvfølgelig i Helsingør og med mord på og ved Kronborg. Flygtningesporet føret til Huddersfield og deres fodboldklub, men også til Haworth Moor – navnkundig for romanen *Stormfulde højder* (hmm – måske skulle jeg alligevel få læst den).

Samtidig kan vi via et andet fortællespor, der følger en forsvunden flygtning, opleve opsætningen af *De tre musketerer* med et cast af indespærrede immigranter fra det fransksprogede Afrika. Dumas ... Brontë ... Shakespeare.

Der er altså noget med litterære klassikere, og ja, den hæslege skamfering, hvor ofrene får skåret kinderne op i et grotesk, permanent smil har også et litterært forbillede.

Knaldroman på den gode måde

Det er indviklet. Der er måske også for mange indfald, der lige skal passes ind i plottet, men det er her *Hamlet og Helvede* fungerer som knaldroman. Det går simpelthen så hurtigt, at vi sluger informationerne, som de kommer, og skynder os at blade videre, fordi det er basalt spændende. Eller lytte videre, hvis vi foretrækker lydbogen.

Stor litteratur? Næppe. Et godt sommerhusminde? Helt sikkert.

Min eneste anke. Forfatteren burde have gemt sit forord til et efterskrift, for han afslører måske en anelse for meget. Især for de af os, der er gamle nok til at huske *Illustrerede Klassikere*.

[LÆS FLERE ARTIKLER OG ANMELDELSER AF STEEN BLENDSTRUP HER](#)

***Hamlet og Helvede*, krimi, 246 sider**

Udgivet på Janhavereiksen.dk

Topfoto: [Sara E dk](#), Flickr

- STEEN BLENDSTRUP
- SENESTE ARTIKLER

Steen Blendstrup er freelancejournalist og sexolog. Inden for journalistikken fylder kulturen meget – også i specielle tekstopgaver som manuskript til en reklamefilm for Skønheden og Udyret på Det Ny Teater. Det med sexologien kan du læse mere om på www.flirtmedlivet.dk.